

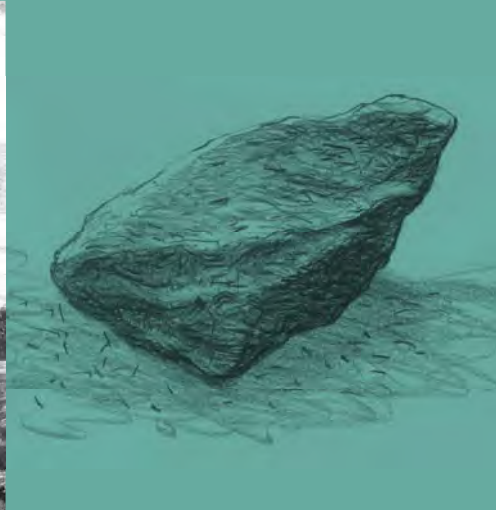
หนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาวาดเส้นฉบับสมบูรณ์

วาดเส้น

ทิวทัศน์

อนันต์ ประภาส

ศบ. (มหาวิทยาลัยศิลปากร) คม. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

เหมาะสำหรับการเรียนการสอน
ชั้นปวช. ปวส. อุดมศึกษา
นักเรียนสายสามัญที่ต้องการ
ศึกษาต่อด้านศิลปะ & ออกแบบ
และผู้สนใจศิลปะทั่วไป

พร้อมภาพ
ตัวอย่าง
102 ภาพ

หนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาวาดเส้นฉบับสมบูรณ์

วาดเส้น

ทิวทัศน์

อนันต์ ประภาโส

ศบ. (มหาวิทยาลัยศิลปากร) คม. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

วาดเส้นทิวทัศน์

อนันต์ ประภาโส

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อนันต์ ประภาโส

วาดเส้นทิวทัศน์, --กรุงเทพฯ : สิปประภา, 2553

160 หน้า

1. การวาดเส้น 2. การวาดเขียน I. ชื่อเรื่อง

741

ISBN 978-616-7133-11-9

บรรณาธิการอำนวยการ : อนันต์ ประภาโส

บรรณาธิการบริหาร : ศรีนยา พรหมคำ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ภูชิต รอดดารา

ภาพประกอบ : ธนวัฒน์ เกียรติกังวานไชย, ปุณณภพ บุญเกตุ, สามารถ เต็มรัตน์,
สิริชาติ พิณฑอง, อนันต์ ประภาโส

ศิลปกรรม : สมาร์ทเฮด กรู๊ป

พิสูจน์อักษร : รัตนวลี คำแก้ว

พิมพ์ที่ : บริษัท เอ็ม เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

สำนักพิมพ์ สิปประภา

31/213 หมู่บ้านพฤษาวิลเลจ 1 ต.บึงคำพร้อย อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12150

โทรศัพท์ 02-192-3060 โทรสาร 02-192-3280 www.sipprapa.net

จัดจำหน่ายโดย

สายส่งสุขภาพใจ บริษัท บুক ไทม์ จำกัด

214 ซ.พระรามที่ 2 ซอย 38 ถนนพระราม 2 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 02-415-2621, 02-415-6797 โทรสาร 02-416-7744 www.booktime.co.th

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์

คำนำและข้อแนะนำในการใช้หนังสือ

เมื่อปี พ.ศ. 2532 ผู้เขียนได้จัดพิมพ์หนังสือ “วาดเส้นแอนทรานซ์” ขึ้นเป็นครั้งแรก ได้จัดทำหนังสือ “วาดเส้น” ขึ้นในเวลาต่อมา ตลอดระยะเวลา 20 ปี หนังสือชุด “วาดเส้น” ได้ทำหน้าที่ให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษามาหลายรุ่น ในระหว่างนั้น ผู้เขียนได้จัดทำหนังสือ “วาดเส้นภาพคน” ขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการวาดภาพคนเป็นการเฉพาะ รวมถึงหนังสือ “วาดเส้นพื้นฐาน” เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวาดเส้นในระดับพื้นฐาน

หนังสือ “วาดเส้นทิวทัศน์” เล่มนี้ ผู้เขียนได้จัดทำขึ้นเป็นภาคต่อของ “วาดเส้นพื้นฐาน” เพื่อให้ครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต นักศึกษา นำไปใช้ประกอบการศึกษาวิชาวาดเส้น โดยสามารถเรียนจบได้ในเวลา ประมาณ 16 สัปดาห์ (1 ภาคเรียน) และแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็น 2 ภาค คือ ทฤษฎี และ ปฏิบัติ

จะเห็นว่า เมื่อนำหนังสือชุด วาดเส้น ทั้งสามเล่ม มาเรียงต่อกัน ครูอาจารย์และนักเรียนนักศึกษา จะสามารถศึกษาวิชาวาดเส้นได้อย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจาก วาดเส้นพื้นฐาน ต่อด้วย วาดเส้นทิวทัศน์ แล้วต่อด้วย วาดเส้นภาพคน

ข้อแนะนำสำหรับครูอาจารย์ : สามารถใช้เนื้อหาในภาคทฤษฎีบรรยายสรุปให้ผู้เรียนฟังทุกครั้ง ประมาณ 30 นาที จากนั้นจึงสั่งงานให้ปฏิบัติโดยใช้เวลาประมาณ 2.30 ชั่วโมง (รวม 3 ชั่วโมง)

ในครั้งถัดมา ผู้สอนทำการวิจารณ์ผลงานงานในครั้งก่อนและเสนอแนะ จากนั้นจึงบรรยายทฤษฎี อีก 30 นาที ก่อนสั่งงานในภาคปฏิบัติ

ผู้สอนควรอ่านหนังสือให้จบทั้งเล่ม แล้วแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นจำนวนครั้งตามตารางสอน ที่วางไว้

ข้อแนะนำสำหรับผู้ศึกษาด้วยตนเอง : ควรอ่านหนังสือเล่มนี้ให้เข้าใจตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายอย่างน้อย 1 ครั้ง จากนั้นกลับมาเริ่มต้นอ่านซ้ำแล้วทำตามข้อแนะนำในแต่ละบท ทำซ้ำจนกว่าจะเข้าใจแล้วจึงขึ้นบทใหม่

เมื่ออ่านและปฏิบัติตามจนจบเล่มแล้วให้นำผลงานไปให้ผู้รู้ช่วยวิจารณ์ หากผลงานยังไม่ดีพอให้กลับไปเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

การอ่านและฝึกซ้ำ ๆ จะทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น และทักษะฝีมือก็จะพัฒนาตามไปด้วย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่รักและสนใจศิลปะทุกคน

อนันต์ ประภาโส

สิงหาคม 2553

ลำลูกกา ปทุมธานี

สารบัญ

ภาคทฤษฎี

บทที่ 1	การวาดเส้น	5
บทที่ 2	ศิลปะภาพทิวทัศน์	13
บทที่ 3	องค์ประกอบของภาพทิวทัศน์	23
บทที่ 4	กระบวนการสร้างสรรค์งานวาดเส้นทิวทัศน์	28

ภาคปฏิบัติ

บทที่ 5	การฝึกทักษะสำหรับงานวาดเส้นทิวทัศน์	32
บทที่ 6	การวาดเส้นทิวทัศน์บก	57
บทที่ 7	การวาดเส้นทิวทัศน์ทะเล	88
บทที่ 8	การวาดเส้นทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง	120
บรรณานุกรม		152
ประวัติผู้เขียน		153

บทที่ 1

การวาดเส้น

การวาดเส้น (Drawing) คือการสื่อความหมายวิธีหนึ่งของมนุษย์ ด้วยกระบวนการทางการวาด, ขูด, ชีด, เขียน, ลากให้เกิดเส้นหรือร่องรอยด้วยวัสดุอย่างใดอย่างหนึ่งลงบนพื้นรองรับ โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ ที่ง่ายที่สุดที่จะหาได้ในขณะนั้น เช่น ก้อนหิน, ถ่านไม้, เปลือกไม้, เลือดสัตว์, หรือแม้แต่มือเปล่า

ภาพวาดผนังถ้ำลาสโก, ฝรั่งเศส

ภาพวาดผนังถ้ำอัลตามิรา, สเปน

การวาดเส้นมีมาตั้งแต่มนุษย์เริ่มมีวิวัฒนาการขึ้น หลักฐานสำคัญของการใช้เส้นเพื่อสื่อสารของมนุษย์พบในถ้ำอัลตามิรา ประเทศสเปน และถ้ำลาสโก ประเทศฝรั่งเศส สมัยก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ได้ใช้กิ่งไม้ ใช้เลือดสัตว์ ก้อนหิน กระดูกสัตว์ ฯลฯ ขูด ชีด แกะ ลาก บนผนังถ้ำให้เกิดร่องรอย เกิดเป็นสัญลักษณ์ เป็นภาษาขึ้นมา เป็นภาพวาดรูปมนุษย์ สัตว์ ต้นไม้ อาวุธ ฯลฯ นับเป็นการบันทึกเรื่องราวและการสื่อสารยุคแรกๆ ของมนุษย์ ต่อมาได้มีการค้นพบการวาดเส้น การแกะสลักสัญลักษณ์ในที่ต่างๆ อีก เช่น บนกระดูกสัตว์ บนเปลือกไม้ที่ถูกอัดฝังแน่นอยู่นานจนกลายเป็นฟอสซิล รวมถึงบนหินและโลหะอีกด้วย จนกระทั่งมนุษย์มีกระดาษใช้ เชื่อกันว่าจีนเป็นประเทศแรกที่ผลิตกระดาษขึ้นมา ก่อนหน้านั้นชาวจีนจะเขียนอักษรและภาพลงบนไม้ไผ่เป็นซี่ๆ แล้วม้วนเก็บเป็นตำรา ภายหลังเมื่อคิดผลิตกระดาษได้ก็ใช้หมีกบันทึกเรื่องราวลงบนกระดาษ และวิวัฒนาการมาจนถึงการพิมพ์ภาพ ซึ่งเชื่อกันอีกว่า ชาวจีนเป็นชาติแรกที่คิดวิธีการพิมพ์ขึ้นมาในโลก

ในวงการศิลปะ การวาดเส้นถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานทุกแขนงจะต้องใช้กรรมวิธีวาดเส้นเป็นขั้นตอนแรกในการถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความคิดออกมาเป็นรูปธรรมก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การนำเสนอด้วยกลวิธีต่างๆ ในงานประยุกต์ศิลป์ นักออกแบบต้องทำภาพร่างความคิดครังแล้วครังเล่าก่อนที่จะนำไปสร้างเป็นผลงานจริง เพื่อสนองประโยชน์ใช้สอยตามความต้องการ

ในงานจิตรศิลป์ ศิลปินสามารถสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวาดเส้นไปสู่ความสมบูรณ์ และมีคุณค่าทางศิลปะ จนถึงเป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่งได้โดยไม่ต้องอาศัยการสร้างสรรค์ด้วยวัสดุชนิดอื่น ขอเพียงศิลปินมีความรู้ความเข้าใจในศิลปะอย่างถ่องแท้ และมีความคิดสร้างสรรค์ก็สามารถสร้างสรรค์งานวาดเส้นให้มีสุนทรียภาพได้

ผลงานวาดเส้นของลีโอนาโด ดา วินชี

ผลงานวาดเส้นของลีโอนาโด ดา วินชี

ในศตวรรษที่ 15 ศิลปินยอมรับว่าการวาดเส้นเป็นปัจจัยสำคัญในการนำเสนอความคิดของตนและยังช่วยให้ศิลปินสามารถศึกษาและพัฒนาด้านศิลปะได้อย่างถ่องแท้ การวาดเส้นจึงเป็นขั้นตอนสำคัญของศิลปะทั้งหมด และยังได้รับการยอมรับอีกว่า งานวาดเส้นสามารถสร้างความงามโดยตัวของมันเองได้ดังเช่นผลงานภาพร่างลายเส้นสำหรับการเขียนเฟรสโกของมิเคลันเจโล และลีโอนาโด ดา วินชี

ในศตวรรษที่ 17 เรมบรันจ (Rembrandt van Rijn) ได้แสดงออกทางการวาดเส้นอย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผลงานวาดเส้นของเขาได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่าในเชิงจิตรศิลป์โดยตัวของมันเองนอกเหนือจากงานจิตรกรรม

ผลงานวาดเส้นของราฟาเอล

ผลงานวาดเส้นของไมเคิลันเจโล บูโอนารอตติ

ผลงานวาดเส้นของเรมบรันด์

ผลงานวาดเส้นของฟรานซิสโก โกยา

ผลงานวาดเส้นของฟรานซิสโก โกยา

โกยา (Francisco Goya) ศิลปินมีชื่อในศตวรรษที่ 18 กล่าวว่า “บางครั้งความคิด และจินตนาการของศิลปินก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากจนไม่อาจจะรอคอยเพื่อเตรียมวัสดุในการสร้างสรรค์ได้ ในขณะที่วิธีการวาดเส้นสะดวกและรวดเร็วกว่า และสามารถสร้างสรรค์ให้เป็นผลงานศิลปะที่สมบูรณ์ได้” ทำให้ศิลปินยุคต่อๆ มามีได้ละเลยผลงานวาดเส้นของตน เช่นในยุคของ เดอกาส (Degas) ได้นำสีชอล์คมาสร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นจนเป็นที่เลื่องชื่อ วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh) ก็สร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นที่ทรงคุณค่าไว้ถึงกว่า 600 ภาพ ในช่วงชีวิตของเขา

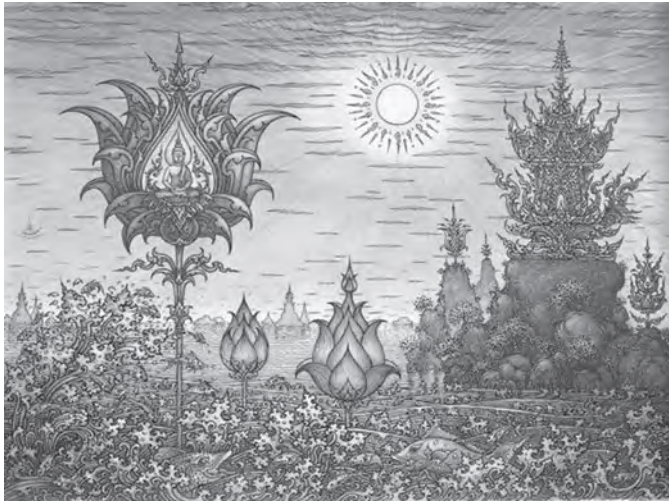
ผลงานวาดเส้นของ วินเซนต์ แวนโก๊ะ

ผลงานวาดเส้นของ วินเซนต์ แวนโก๊ะ

ผลงานวาดเส้นของเอ็ดการ์ เดอกาส์

ผลงานวาดเส้นของ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์

ในประเทศไทย งานวาดเส้นมักจะถูกจัดให้เป็นเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นไปที่ การฝึกฝนด้านฝีมือและความชำนาญ ศิลปินมักจะทำงานวาดเส้น เพื่อจุดประสงค์อื่นมากกว่าจะเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ เช่น เพื่อเป็นภาพร่างของงานศิลปะในแขนงต่าง ๆ หรือเพื่อแก้ปัญหา และทดลองแนวคิดก่อนลงมือทำจริง ในบางครั้งก็เป็นไปเพื่อทดลองวัสดุ ตรวจสอบความคิดและความรู้สึกของศิลปิน และเพื่อเพิ่มและพัฒนาความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังจะสร้างสรรค์

ศิลปินได้ใช้ภาพวาดเส้นในเชิง “ร่าง” ความคิดอย่างคร่าว ๆ เพื่อทดลองหาความลงตัว และมักจะเก็บผลงานวาดเส้นของตนไว้เบื้องหลังงานที่เสร็จสมบูรณ์ มักไม่ค่อยจะนำเสนอ “ภาพร่างความคิด” ต่อสาธารณชน ทำให้งานวาดเส้นไม่ค่อยเป็นที่นิยมนัก จะมีอยู่บ้างก็เป็นบางท่านที่นำเสนอผลงานวาดเส้น ออกสู่สายตาประชาชนในฐานะผลงานวิจิตรศิลป์ เช่น อังคาร กัลยาณพงศ์, ช่าง มูลพินิจ, ชลูด นิ่มเสมอ, ประเทือง เอมเจริญ, ถวัลย์ ดัชนี, เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ งานวาดเส้นจึงคล้ายกับว่าจะเป็นเพียงผลพลอยได้จากความคิดของศิลปินเท่านั้น

ประเทือง เอมเจริญ ศิลปินแห่งชาติ กล่าวไว้ว่า “ในการทำงานศิลปะตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้ใช้การวาดเส้นเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ธรรมชาติและสร้างลักษณะเฉพาะตน นอกจากนั้น การวาดเส้นยังเป็นจุดของการก่อให้เกิดสมาธิ การวาดเส้นจึงเปรียบเสมือนกุญแจที่จะไขไปสู่กระบวนการแห่งความงามของศิลปะที่ง่ายและตรงที่สุด การฝึกฝนงานวาดเส้นจะต้องพยายามกระทำให้ต่อเนื่องโดยตลอด ตา มือ และจิตใจ จะต้องสัมพันธ์กันเป็นสมาธิ การวาดเส้นควรดำเนินตัวเองไปอย่างอิสระ โดยไม่มีการกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ก่อน ทั้งในด้านรูปแบบและการแสดงออก และเมื่อใดที่เรารู้สึกได้ถึงพลังที่ผ่านเข้าสู่เส้น จิตใจของเราจะพบกับความอิสระเบิกบาน ในขณะนั้น เราจะได้สัมผัสกับความงามของศิลปะและสามารถสร้างสรรค์ได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด”

ผลงานวาดเส้นของ อังคาร กัลยาณพงศ์

ผลงานวาดเส้นของ ประเทือง เอมเจริญ

วัตถุประสงค์ของการวาดเส้น

1. เพื่อแสดงออกและถ่ายทอดทางอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการของมนุษย์
2. เพื่อสื่อสาร
3. เพื่อบันทึกข้อเท็จจริง, ข้อมูล, ประสบการณ์, ประวัติศาสตร์ ฯลฯ
4. เพื่อเตรียมการ, ทดลอง, ทำแบบร่าง
5. เพื่อปลูก และพัฒนาความคิดที่เป็นสาระต่อการสร้างสรรค์, พัฒนาจิต, สมาธิ, ความสัมพันธ์ระหว่างกายและจิตขณะปฏิบัติการ
6. เพื่อศึกษาธรรมชาติ ชีวิต ความสัมพันธ์กลมกลืน และขัดแย้งในสาระแห่งธรรมชาติ เป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์วิธีหนึ่ง
7. เป็นพื้นฐานในการศึกษาศิลปะ เพิ่มพูนความชำนาญ เพื่อเสริมทักษะในการแสดงออกทางศิลปะ
8. เป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาวิชาการทุกแขนง
9. เป็นศิลปกรรมที่สมบูรณ์แบบโดยตัวของมันเอง ไม่ต้องอิงกับวัตถุประสงค์อื่น

คุณค่าของงานวาดเส้น

1.คุณค่าทางทางศิลปะ งานวาดเส้นสามารถเป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่งที่แสดงคุณค่าในตัวของมันเองได้ โดยการแสดงออกของศิลปิน เช่น การนำเสนอมุมมองที่น่าสนใจ การใช้น้ำหนักแสงเงาที่ให้อารมณ์และความรู้สึก หรือการใช้เทคนิคการสร้างสรรค์ที่มีอัตลักษณ์ ทั้งหมดทั้งมวลก็เพื่อนำไปสู่ความเป็นสุนทรีย์ภาพนั่นเอง ตัวอย่างผลงานวาดเส้นที่แสดงคุณค่าทางศิลปะสูง เช่น ผลงานของวินเซนต์ แวนโก๊ะ หรือศิลปินไทย เช่น อังคาร กัลยาณพงศ์ , ช่าง มูลพินิจ เป็นต้น ผลงานวาดเส้นที่มีคุณค่าทางศิลปะนี้จะให้ประโยชน์ทางจิตวิญญาณ กล่าวคือทำให้ผู้เสพมีอารมณ์คล้อยตาม ซาบซึ้งกับความงาม ช่วยให้เกิดจิตใจผ่อนคลาย มีสมาธิ ส่งเสริมสติปัญญา ยกกระตือรือร้น ฯลฯ

2.คุณค่าทางประโยชน์ใช้สอย อาจนำผลงานวาดเส้นไปเป็นภาพประกอบในบทความ เรื่องราวต่าง ๆ เพื่อแสดงความชัดเจน สร้างจินตนาการ นำไปทำเป็นภาพตัวอย่าง นำไปใช้กับการออกแบบ การทำแผนที่ ภาพเพื่อการศึกษา ฯลฯ ในที่นี้เราเรียกว่า ศิลปะประยุกต์

บทที่ 2

ศิลปะภาพทิวทัศน์

ศิลปะภาพทิวทัศน์ (Landscape Art) โดยทั่วไปหมายถึงงานศิลปะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับทิวทัศน์ทางธรรมชาติ เช่นภูเขา หุบเขา ต้นไม้ แม่น้ำ ป่า ที่มีมุมมองกว้าง มีการจัดองค์ประกอบที่สอดคล้องกลมกลืน โดยมีท้องฟ้าเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาพ รวมถึงการแสดงบรรยากาศในห้วงเวลาต่างๆ

คำว่า **Landscape** มาจากคำว่า **Landschap** ในภาษาดัตช์ แต่เดิมหมายถึงพื้นที่สำหรับเพาะปลูก หรือ ภาพเกี่ยวกับการเพาะปลูก ภายหลังถูกนำมาใช้ในภาษาอังกฤษในความหมายของศิลปะภาพทิวทัศน์

ในยุโรป ศิลปะภาพทิวทัศน์เกิดขึ้นและมีอยู่ยาวนานแล้วแต่ก็ไม่ได้มีการกล่าวถึงอย่างเป็นทางการ เพราะทิวทัศน์เป็นส่วนหนึ่งของฉากหลังในศิลปะที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนาเท่านั้น ภาพทิวทัศน์แท้ๆ ที่ไม่มีภาพคนปะปนอยู่ที่เก่าแก่ที่สุดพบในงาน Fresco (ภาพวาดบนผนังปูนเปียก) และพบหลักฐานที่ปอมเปอีและเฮอรัควิเลเนียม ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 ว่าชาวโรมันตกแต่งห้องด้วยจิตรกรรมฝาผนังที่เป็นภาพทิวทัศน์ ซึ่งมักจะเป็นภาพทะเล ทะเลสาบ และแม่น้ำ

ในเอเชีย ภาพทิวทัศน์เก่าแก่คือภาพวาดพู่กันจีน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพทิวทัศน์ธรรมชาติล้วนๆ และมักจะแสดงจินตนาการความกว้างใหญ่ของภูมิประเทศ เช่นภูเขาที่ดงาม ภาพทิวทัศน์ของชาวจีนมักจะสอดแทรกด้วยน้ำตก อาจมีภาพคนอยู่ในรูปก็จะเป็นส่วนประกอบที่ไม่สำคัญหรือเป็นเพียงสิ่งเทียบถึงขนาดของธรรมชาติ และเป็นการเชิญชวนให้ผู้ชมภาพรู้สึกมีส่วนร่วมในภาพเขียนเท่านั้น

ภาพจิตรกรรมผนังปูนเปียก (Fresco) ในวิหารซิสทีน กรุงโรม อิตาลี

ภาพทิวทัศน์พู่กันจีน

ภาพทิวทัศน์แนวประเพณีของจีน ศิลปินมักจะแก้ปัญหาเรื่องระยะด้วยการเปิดพื้นที่ว่าง (Open Form) หรือลดความคมชัดของระยะหลังที่ไม่ต้องการนำเสนอ ซึ่งตรงกับสภาพภูมิประเทศที่มีความสลับซับซ้อนและเต็มไปด้วยหมอก ภาพทิวทัศน์ทางฝั่งตะวันตกมักจะแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับจินตนาการและปรัชญา ในขณะที่ภาพทิวทัศน์ของฝั่งตะวันตกจะแสดงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และศาสนาเป็นส่วนใหญ่

ทางฝั่งญี่ปุ่น ได้มีการนำวัฒนธรรมการวาดภาพแบบจีนไปพัฒนาจนมีความเป็นเอกลักษณ์ ภาพทิวทัศน์ของญี่ปุ่นมักจะแสดงเรื่องราวของพระราชวังที่มีภูมิประเทศอันสวยงามเป็นฉากหลังและมักจะจัดภาพในมุมสูง

ภาพวาดของ Giotto di Bondone

ศิลปะภาพทิวทัศน์ในยุคแรก ๆ ของทางฝั่งยุโรปแทบจะไม่มีเหลือให้เห็น จะมีอยู่บ้างก็ในหนังสือบทสวดในศาสนาคริสต์ในสมัยโกธิค จนกระทั่งมีการรื้อฟื้นความสนใจในธรรมชาติด้วยการวาดภาพทิวทัศน์ในเวลาต่อมา

ในช่วงศตวรรษที่ 14 Giotto di Bondone และศิษย์ของเขาเรียนรู้ธรรมชาติจากการทำงานศิลปะของพวกเขา และสรุปว่าหน้าที่ของภาพทิวทัศน์ก็คือการใช้เป็นฉากหลังสำหรับภาพคนในงานจิตรกรรมเท่านั้น

ผลงานภาพทิวทัศน์ของ Jan Van Eyck

จวบจนต้นศตวรรษที่ 15 ภาพทิวทัศน์ได้ถูกยกย่องให้เป็นศิลปะแขนงหนึ่งในยุโรป มีกิจกรรมเคลื่อนไหว และนำเสนออยู่เสมอ จากนั้นก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปลายศตวรรษ ศิลปิน Hans G (อาจเป็นหนึ่งในพี่น้อง Van Eyck) ประสบความสำเร็จในการถ่ายทอดลักษณะของแสงและความเป็นธรรมชาติของระยะจากเบื้องหน้าไปสู่ระยะไกลตามตาเห็น เทคนิคนี้เป็นสิ่งที่ศิลปินได้พยายามค้นหามานานับศตวรรษ ซึ่งแต่เดิมจะแก้ปัญหาเรื่องระยะด้วยการแยกพื้นหลังออกจากระยะหน้าโดยเด็ดขาด (มีภาพวัตถุและฉากหลังเท่านั้น โดยไม่มีการลดหลั่นระยะจากหน้าไปหาหลังเช่นปัจจุบัน)

ภาพลายเส้นทิวทัศน์ของ Albrecht Dürer

ศิลปะภาพทิวทัศน์มีการสร้างสรรค์อย่างเชี่ยวชาญชำนาญ และโดดเด่นมากขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 15 เห็นได้จากภาพวาดเส้นทิวทัศน์และสีน้ำของ Leonardo da Vinci, Albrecht Dürer, FRA Bartolomeo และอื่นๆ แต่ผลงานศิลปะที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับทิวทัศน์ต่างๆ ก็ยังมีจำนวนน้อย เราจะเห็นได้จากผลงานของ Albrecht Altdorfer และศิลปินท่านอื่นๆ ของสกุลช่าง German Danube School ในต้นศตวรรษที่ 16